

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 024348 19 Кж 2
Бања Лука, 10.9.2019. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећ састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједнице вијећа, Горане Микеш и Даниеле Миловановић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених С.Б., Н.К. и А.И., због кривичног дјела неовлаштена прозводња и промет опојних дрога из члана 207. став 3. у вези са ставом 2. и 1. и др. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 3 од 02.9.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 10.9.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Уважавањем жалбе окружног јавног тужиоца у Бањој Луци, укида се рјешење Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 3 од 02.9.2019. године и предмет враћа том суду на поновно одлучивање.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 024348 19 Кв 3 од 02.9.2019. године, одбијен је, као неоснован, приједлог Окружног јавног тужилаштва Бањалука број Т 13 0 КТ 0048501 19 од 29.8.2019. године, за продужење притвора оптуженом С.Б., након потврђивања оптужнице, те се исти, по истеку притвора из рјешења овог суда од 01.7.2019. године, има пустити на слободу. У побијаном рјешењу је образложено постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети потврђеном оптужницом. У односу на посебне притворске разлоге из одредбе члана 197. став 1. тачке а) и в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), по којима је предложено продужење притвора, у побијаном рјешењу се наводи да ти притворски разлози, након потврђивања оптужнице, не стоје у односу на тачку а), односно да у приједлогу нису дати разлози о оправданости притвора по основу тачке в) цитиране законске одредбе.

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио окружни јавни тужилац у Бањој Луци, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, те погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или преиначи и продужи притвор оптуженом. Оспорава се правилност и законитост побијаног рјешења, у дијелу образложења које се односи на притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Испитујући побијано рјешење у дијелу који се побија жалбом, у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

У образложењу побијаног рјешења се наводи да, у приједлогу за продужење притвора, нису дати разлози о оправданости притвора након потврђивања оптужнице по притворском основу одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, из разлога што кривична дјела због којих је оптужени Б. раније осуђиван нису истоврсна, а ни слична кривичном дјелу за које се терети предметном оптужницом. Даље се наводи да је за кривична дјела, за која је осуђен 2005. године и 2013. године, те 2014. године, наведена у изводу ПУ Б.Л. број 13-02/1-4-234-58/19 од 17.01.2019. године, обзиром на изречене казне за наведена кривична дјела, наступила законска рехабилитација због чега се, у смислу члана 89. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), оптужени морају сматрати неосуђиваним, јер се рехабилитацијом брише суда и престају све њене правне посљедице.

Оспоравајући правилност и законитост побијаног рјешења у дијелу који се односи на притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, у жалби се наводи да су дати разлози паушални и недовољно образложени, посебно у закључку да је, за раније осуде из 2005., 2013. и 2014. године, с обзиром на изречене казне, наступила законска рехабилитација. Наводи се да је оптужени осуђиван пресудама Основног суда у Бањој Луци број К-51/2003 од 22.02.2005. године-правоснажна 22.05.2005. године (казна затвора 2 године и 6 мјесеци), број 71 0 К 066795 10 К од 04.11.2013. године-правоснажна 21.11.2013. године (казну затвора у трајању од 1 године и 9 мјесеци) и број 71 0 К 043430 08 К од 13.12.2014. године-правоснажна 20.12.2014. године (новчана казна). Наводи се да је казну затвора у трајању од 1 године и 9 мјесеци, изречену правоснажном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 К 066795 10 К од 04.11.2013. године, издржао дана 18.6.2015. године, а коју чињеницу је суд пропустио утврдити, па тиме и дати разлоге, прије изношења закључка да је наступила рехабилитација. У жалби се указује на ранија рјешења о притвору из којих произилази да је притворски разлог из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС, егзистирао све до доношења побијаног рјешења, а да се, у међувремену, нису утврдиле нове чињенице и околности које би оправдале пуштање оптуженог на слободу.

Основани су аргументи из жалбе, у прилог тврдњи да у побијаном рјешењу нису дати разлози на основу чега је првостепени суд закључио да су испуњени услови за законску рехабилитацију и да има мјеста примјени одредбе члана 89. КЗ РС. Наиме, и по оцјени овог суда, дато образложење побијаног рјешења је захваћено битном повредом одредаба кривичног поступка из одредбе члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, у облику одсуства јасног и одређеног образложења о наведеној одлучној чињеници. Ово посебно када се имају у виду раније осуде оптуженог (на казне затвора), а све у вези са одредбом члана 90. став 2. тачка 4. КЗ РС, којом је прописано да осуде на казну затвора преко једне до три године се бришу из казнене евиденције када протекне пет година од извршене, издржане, опроштене или застарјеле казне под условом да осуђени за то вријеме не учини ново кривично дјело.

У вези са наведеним, основано се доводи у питање и правилност примјене члана 89. став 1. КЗ РС, имајући у виду садржај одредбе члана 90. став 1. КЗ РС, којом је прописано да се законска рехабилитација може примјенити код лица која раније нису осуђивана. Ово ради тога што је, у конкретном случају, оптужени осуђиван пресудама Основног суда у Бањој Луци број К-51/2003 од 22.02.2005. године-правоснажна 22.05.2005. године (казна затвора 2 године и 6 мјесеци), број 71 0 К 066795 10 К од 04.11.2013. године-правоснажна 21.11.2013. године (казна затвора у трајању од 1 године и 9 мјесеци) и број 71 0 К 043430 08 К од 13.12.2014. године-правоснажна 20.12.2014. године (новчана казна).

Поступајући на наведени начин, у поступку доношења побијаног рјешења, првостепени суд је починио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка к) ЗКП РС, како се то основано указује жалбом, ради чега се, у коначном, не може испитати правилност чињеничне основе побијаног рјешења и закључак да се, слиједом наведене законске рехабилитације, оптужени сматра неосуђиваним, те тиме нема посебног притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС.

Из наведених разлога, овај суд је уважио жалбу тужиоца и на основу одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, укинуо побијано рјешење, те предмет вратио првостепеном суду на поновно одлучивање.

У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке на које је указано овим рјешењем, те након тога донијети правилну и закониту одлуку.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић